

ÎN C H E I E R E

23 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

Instanța compusă din:
Președintele ședinței
Judecătorii:

Svetlana Novac
Ala Cobăneanu
Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza civilă la acțiunea înaintată de către Șterbeț Valeria împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Centru mun. Chișinău, privind anularea parțială a actului administrativ și recalcularea indemnizației lunare viagere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2014, prin care a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 24 februarie 2014, prin care acțiunea a fost admisă integral,

a c o n s t a t a t:

La 30.01.2014, reclamantul Șterbeț Valeria a înaintat acțiune împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Centru mun. Chișinău (CTAS Centru) privind recalcularea indemnizației lunare viagere.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că în conformitate cu Decizia CTAS Centru nr.91/20113/21938 din 10.06.2013 a fost transferată în alt tip de pensie: de la pensie la indemnizație lunară viageră în proporție de 95%, având în vedere vechimea ei în calitate de judecător de peste 39 ani, cu stabilirea cuantumului inițial în sumă de 10093,75 lei reieșind din salariul judecătorului Curții Constituționale în funcție.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 18.07.2013 (dos.nr.3 CA-1868/13) a fost admisă acțiunea înaintată de Șterbeț Valeria, a fost anulată parțial Decizia CTAS Centru nr.91/20113/21938 din 10.06.2013, prin care a fost transferată la alt tip de pensie în partea în care se ține cont de salariul primit în calitate de judecător la Curtea Constituțională. S-a obligat CTAS Centru să recalculeze judecătorului demisionat Șterbeț Valeria indemnizația lunară viageră în mărime de 95% reieșind din salariul mediu lunar achitat Președintelui Curții Supreme de Justiție în funcție, ținându-se cont de indexarea salariului, începând cu 14 mai 2013.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05.09.2013 (dos. nr.3a-683/13) a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale (CNAS), ca neîntemeiat și menținută hotărârea primei instanțe din 18.07.2013.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 26.12.2013 (dos.nr.3ra-1725/13) a fost considerat inadmisibil recursul declarat de CTAS Centru.

Prin urmare, în baza hotărârilor judecătorești, CTAS Centru a emis decizia nr.91/2014/66 din 10.01.2014 prin care a stabilit reclamantului cuantumul recalcultat al pensiei de la 14.05.2013 în sumă de 11761 lei.

În cererea de chemare în judecată în cauza dată reclamantul a invocat că în conformitate cu Legea privind salarizarea judecătorilor, nr.328 din 23.12.2013, (Monitorul Oficial nr.14-16/32 din 21.01.2014), începând de la 01.01.2014, salariile judecătorilor au fost majorate prin indexarea lor raportată la salariul mediu pe economie. Potrivit art.4 alin.(1) din Legea nr.328/2013, salariul de funcție al judecătorului se stabilește în funcție de nivelul instanței judecătorești la care acesta își desfășoară activitatea și de vechimea în muncă în funcția de judecător. Alin.(4) al aceluiași articol prevede că salariul de funcție al judecătorului din cadrul Curții Supreme de Justiție se stabilește în cuantum de 4,8 salarii medii pe economie pentru judecătorul care are o vechime în muncă în funcția de judecător de până la 16 ani și 5,0 salarii medii pe economie pentru judecătorul care are o vechime în muncă în funcția de judecător de peste 16 ani.

Totodată, potrivit art.5 din Legea menționată pentru exercitarea funcției de președinte al Curții Supreme de Justiție se plătește spor lunar în cuantum de 20% calculat în raport procentual față de salariul de funcție. Conform Hotărârii Guvernului nr.1000 din 13.12.2013 (Monitorul Oficial nr.297-303/1109 din 20.12.2013) cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2014, constituie 4225 lei.

Astfel, reclamantul consideră că începând cu 01.01.2014 indemnizația lunară viageră urma să-i fie recalculeată din cuantumul salariului Președintelui Curții Supreme de Justiție calculat conform prevederilor articolelor 4 și 5 din Legea nr.328/2013, în conformitate cu dispozițiile art.26 alin.(5) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr.544 din 20.07.1995.

Reclamantul s-a adresat concomitent cu cerere prealabilă la CTAS Centru. Prin scrisoarea nr.972 din 06.02.2014 i s-a comunicat că nu este temei legitim pentru recalcularea indemnizației lunare viagere ca judecător, deoarece art.26 în redacția Legii nr.153 din 12.07.2012 prevede doar normele de stabilire a indemnizației lunare viagere.

Astfel, reclamantul nu a fost de acord cu afirmațiile pârâtului, considerându-le neargumentate, invocând prevederile art.26 din Legea cu privire la statutul judecătorului nr.544 din 20.07.1995. A mai invocat, că indemnizația lunară viageră poate fi solicitată de judecător și plătită acestuia la demisionare (întreruperea totală a activității de judecător), pe când pensia se plătește judecătorului în funcție integral cu salariul. De aceea prevederea „ținându-se cont de indexarea salariului” poate fi aplicată doar aposteriori stabilirii indemnizației lunare viagere în cazul în care salariul judecătorului aflat în funcția respectivă va fi indexat/majorat.

A menționat, că plata indemnizației lunare viagere, raportată la salariul mediu lunar plătit în funcția respectivă de judecător, ținându-se cont de indexarea salariului, prezumă nu altceva decât majorarea acesteia pe parcursul plătirii ei în dependență de majorarea salariului judecătorului aflat în funcția respectivă, similară cu aceea din care judecătorul a demisionat din sistemul judecătoresc. A invocat de asemenea, că practica judiciară statuată pe parcursul anului 2013, demonstrează că prevederilor art.26 din Legea cu privire la statutul judecătorului în redacția Legii nr.153 din 12.07.2012, le sunt aplicabile recalcularea/majorarea indemnizației lunare viagere în dependență de majorarea salariilor judecătorilor în funcție. Or, refuzul organelor

teritoriale de asigurări sociale de a recalcula indemnizațiile lunare viagere judecătorilor demisionați, reieșind din majorarea salariilor judecătorilor în funcție cu 35% în legătură cu modificările operate la Legea nr.355 din 23.12.05 prin Legea nr.37 din 07.03.2013, prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, au fost anulate cu obligarea organelor CTAS a efectuării recalculării indemnizațiilor lunare viagere judecătorilor demisionați reieșind din salariile medii ale judecătorilor respectivi în exercițiu.

Totodată, a menționat, că reieșind din statutul unic al judecătorilor, plata și recalcularea pensiei și indemnizației lunare viagere sunt ghidate de aceleași principii. Aceasta derivă din Avizul consultativ al Plenului CSJ din 10.06.2013, precum și din Hotărârile explicative ale Curții Constituționale nr.33 din 10.10.2013 și nr.34 din 11.10.2013 potrivit cărora pensiile și indemnizațiile lunare viagere plătite judecătorilor urmează a fi recalculate, fiind aplicate prevederile art.32 din Legea cu privire la statutul judecătorului în redacția precedentă, ținându-se cont de mărimea salariului judecătorului în exercițiu, documente care au stat la baza formării practicii judiciare în domeniul dat.

Astfel, reclamantul a solicitat obligarea CTAS Centru să recalculeze și să plătească, începând cu 01.01.2014, judecătorului demisionat Șterbeț Valeria, indemnizația lunară viageră în mărime de 95%, reieșind din salariul mediu lunar plătit Președintelui Curții Supreme de Justiție în funcție, ținându-se cont de indexarea salariului, în conformitate cu prevederile Legii privind salarizarea judecătorilor nr.328 din 23.12.2013. Recalcularea indemnizației lunare viagere urmează a fi efectuată judecătorului demisionat Șterbeț Valeria în conformitate cu prevederile Legii privind salarizarea judecătorilor nr.328 din 23.12.2013 respectiv: de la 01.04.2015 și de la 01.04.2016, ținând cont de salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2015 și 2016.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 24.02.2014 acțiunea a fost admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22.05.2014, a fost respins apelul declarat de CNAS și menținută hotărârea primei instanțe.

La 06.06.2014, CNAS a declarat recurs în termen legal, prin care a solicitat admiterea recursului și casarea deciziei instanței de apel din 22.05.2014.

În motivarea recursului a invocat art.432 CPC, precum că la examinarea pricinii instanța de apel a încălcat sau a aplicat eronat normele de drept material și procedural.

Recurentul a menționat că instanța de apel a apreciat arbitrar probele prezentate de reclamant/intimat și acest fapt a dus la emiterea unei hotărâri judecătorești nemotivate și ilegale care urmează a fi casată. A mai relevat că la adoptarea deciziei, instanța, în limitele pretențiilor invocate, urma să aprecieze probele, să determine circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

Totodată a precizat, cu privire la recalcularea indemnizației lunare viagere în mărime de 95% conform Legii cu privire la salarizarea judecătorilor, nr.328 din 23.12.2014, că nu este stabilită procedura legală de recalculare a indemnizațiilor date și nu sunt alocate sursele financiare pentru astfel de scopuri. Mai mult, conform Legii menționate, art.26 alin.(5) prevede că dacă judecătorul demisionat are o vechime în funcția de judecător de cel puțin 20 de ani, acesta beneficiază de o indemnizație lunară viageră de 80%; de la 25 la 30 de ani - 85%; de la 30 la 35 de ani - 90%; de la

35 la 40 de ani - 95%; de la 40 de ani și mai mult - 100% față de salariul mediu plătit în funcția respectivă de judecător, ținându-se cont de indexarea salariului.

Astfel, recurentul consideră că potrivit articolului respectiv, indemnizația lunară viageră urmează a fi recalculată reieșind din indexarea salariului și nu din majorarea lui.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu dispozițiile art.432 alin.(1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural.

Conform prevederilor art.433 lit.a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Colegiul constată că temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, cauza fiind judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, astfel, recursul fiind vădit neîntemeiat.

Argumentele invocate de recurent, Casa Națională de Asigurări Sociale, precum că decizia instanței de apel este neîntemeiată, poartă un caracter declarativ și nu pot fi reținute.

Dezacordul cu decizia instanței de apel, prin relatarea situației în viziunea recurentului, este inadmisibil din considerentele că nu se încadrează în prevederile art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC și nu constituie temei de casare a acestei decizii, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificând-se numai legalitatea lor dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „...art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Călăuzindu-se de art.440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433 CPC, și anume la lit.a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate și a aplicat corect normele de drept material și procedural, Colegiul ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin.(1) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2014, în cauza civilă

la acțiunea înaintată de către Șterbeț Valeria împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Centru mun. Chișinău, privind anularea parțială a actului administrativ și recalcularea indemnizației lunare viagere.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Novac

Judecătorii:

Ala Cobăneanu

Oleg Sternioală